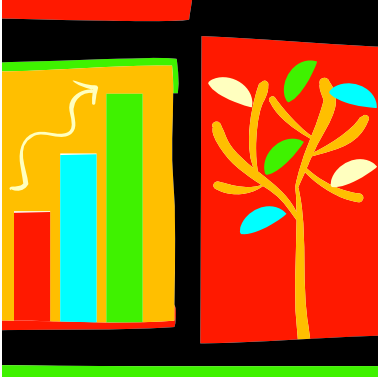

Tản Mạn về Hoa Ngọc Lan

Trắng muốt, nhỏ nhoi, e ấp, hoa ngọc lan tự nép mình trong vòm lá xanh nhưng vẫn không giấu nổi mùi hương thơm ngát lan tỏa. Không phải ngẫu nhiên mà người ta thường ví hoa với người đẹp và thường đoán tính cách của con người từ sở thích các loài hoa. Người yêu hoa ngọc lan phải là người có tâm hồn thanh cao, lối sống giản dị và biết cảm nhận cái đẹp tinh tế lắm.

Trời sinh ra loài hoa này và đặt cho nó một cái tên rất đẹp. Ngọc Lan hẳn đã gửi gắm một niềm yêu quý. Cha mẹ sinh ra con cái chọn tên các loài hoa đặt: những hồng, những cúc, những lan, những mai, những huệ trần gian nao lòng. Mỗi đứa con là một bông hoa mang vẻ riêng, hoa ngọc lan là nét dịu dàng kín đáo, duyên dáng của các cô gái phương Đông. Cái hạnh phúc nhất thượng đế ban cho con người là được sống và thưởng thức những mùi hương hoa thiên nhiên. Đi vào các làng hoa ta như lạc vào mê cung của các mùi hương: quyến rũ của hoa hồng, ngan ngát của hoa huệ, nồng nàn của hoa cúc, kiêu hãnh của đóa trà mi. Hương Ngọc Lan vẫn không lẫn vào rừng hương ấy. Ngọc Lan có một mùi hương riêng biệt, là thứ hoa để cảm nhận chứ không phải đưa lên mũi ngửi. Mùi hương ấy thoang thoảng mà rất sâu

cho ta cảm giác mát lạnh và dễ chịu, khoan khoái, mùi hương không dễ lãng quên và nhầm lẫn. Những người khó tính nhất trong nghệ thuật thưởng yêu thích hương ngọc lan, nó làm hài lòng người vì nó đạt được cả ba tiêu chuẩn cho một mùi hương, đó là vừa lạnh, vừa sâu, vừa bền. Mùi hương lạnh khiến ta quên những bức bối mùa hè. Mùi hương sâu làm ta khó quên. Hương bền thì thoang thoảng nhưng thơm lâu dài quanh ta mãi mãi. Để trong phòng vài bông hoa ngọc lan, hương thơm lan tỏa khắp, cả đến khi hoa úa ra rồi ta vẫn cảm thấy như hương thơm vẫn còn đâu đây...

Trên những nẻo đường H.N ngày nay có biết bao người bán hoa ngọc lan, bán rong hoặc đứng ở lề đường. Những bông hoa ngọc lan trắng muốt nổi lên trên màu xanh của lá, cành cắt khéo léo bằng đôi tay người bán hoa. Trông bông hoa đã rời khỏi cây, được ghép vào cành giả mà vẫn đầy sức sống. Đi qua đường Kim Liên, Chùa Bộc, nhất là đường Thanh niên vào những buổi chiều muộn, mùi ngọc lan theo gió như níu chân người qua đường. Ta không thể hững hờ đi qua cho đành để dừng lại mua một cành hoa cho vào giỏ xe hoặc túi xách, mang trên mình một mùi hương thiên nhiên nhẹ nhàng, thoang thoảng suốt cả chặng đường về nhà. Mùi hương vẫn quán quít trong nhà và cho ta một giấc ngủ ngon với giấc mơ đẹp. Thời trước Hà Nội đã từng nổi tiếng bởi những gánh hoa của các cô gái làng hoa Ngọc Hà. Thời nay, nét đẹp ấy vẫn còn tuy có phần khác xưa. Những người bán hoa ngọc lan rong ruổi trên đường phố thường là những người nghèo ở ngoại thành một ngày kiếm dăm ba chục nghìn để nuôi con ăn học. Hà Nội mùa hè, tất cả các loại hoa ưa khí hậu nhiệt đới nắng nóng đồng loạt thức dậy: Hoa bằng lăng tím biếc, hoa phượng đỏ rực trời. Bước vào shop hoa ta bắt gặp cả thế giới các loại hoa khoe màu rực rỡ, hoa nội, hoa ngoại từ khắp mọi nơi về tụ hội. Có hoa hồng Pháp, hồng Hà Lan, cúc Nhật, hoa Mimosa

của Đà Lạt...Ôi! Có thể giới nào phong phú, đẹp đẽ hơn thế giới ấy. Ngọc Lan khiêm nhường nhỏ nhoi giữa muôn vàn màu sắc trong thế giới ấy nhưng nó không hề bị quên lãng.

Những người chơi hoa sành điệu thường sưu tầm các loại hoa, trong đó không thể thiếu một cây ngọc lan trước cổng hoặc sau nhà vừa tỏa bóng, lại vừa có hương thơm, hoa đẹp. Tôi xin tâm sự cùng bạn câu chuyện có liên quan đến hoa ngọc lan mà nó đã trở thành kỉ niệm của tôi và mỗi lần nhìn hoa ngọc lan nở hay cảm thấy có mùi hương ngọc lan là tôi lại nhớ đến buổi ngày. Ông nội tôi trồng trước cổng một cây ngọc lan như muốn răn dạy con cháu rằng hãy sống giản dị, khiêm tốn và thanh cao như hoa ngọc lan. Tuổi thơ của tôi là những khi vui đùa cùng chị em xung quanh bóng mát của ngọc lan. Ngọc lan ra hoa quanh năm và khách vào nhà tôi bao giờ cũng ấn tượng nhất là hương thơm của hoa. Cây ngọc lan trước cổng đã trở thành một đặc biệt riêng của nhà tôi để phân biệt với các nhà khác trong khu phố. Ai ở xa đến hỏi thăm nhà tôi sẽ được mọi người chỉ nhà có cây ngọc lan trước cổng kia kia. Ông nội tôi mất đi, cây ngọc lan trút hoa trắng xuống đất nhiều và chỉ một lần duy nhất tôi thấy như vậy. Từ đó hoa ít hẳn, cây già cỗi đi nhiều mặc dù cha tôi vẫn cố gắng thay ông chăm sóc. Cho đến một đêm, cơn bão giạt cấp 12 ập về thành phố. Gió rít mạnh, những cành lá rơi tả. Nằm trong nhà, đóng kín cửa lại tôi vẫn nghe tiếng mưa hòa với tiếng gió và tiếng cành cây gãy rãng rắc. Sáng hôm sau, cơn bão tan, tôi tỉnh, mở toang cửa và đau đớn kêu lên: Trời ơi, Cây ngọc lan đã bị bật gốc rồi. Nó bị quật đổ xuống như một cái xác chắn ngang con đường. Tôi khóc và lượm những bông hoa cuối cùng cho vào khăn tay để mùi thơm cứ vương vấn, ám ảnh mãi trong cuộc đời.

Lại nhớ tuổi học trò, tôi yêu hoa ngọc lan vô cùng. Thứ hoa đó cũng không kiêu sa đắt đỏ như nhiều loài hoa khác cho nên mặc dù túi tiền ít ỏi, tôi cũng có thể đáp ứng sở thích của mình. Ở cổng trường tôi hỏi đó có một bà cụ lưng còng ngày ngày bung rở hoa đi dọc hành lang cả bốn tầng để bán cho học trò. Một bông hoa chỉ có 200 đồng, có khi bà cho không. Số tiền thu được cũng chẳng bỏ công hái hoa và một nhọc leo lên cả bốn tầng. Nhưng cụ yêu hoa ngọc lan và lũ học trò nghèo cũng có sở thích giản dị ấy. Cụ không muốn để những bông hoa rơi xuống sân rồi quét đi, lãng phí một cái đẹp trong thiên nhiên. Bà cụ cô đơn ấy cuộc đời cũng trầm tư như ngọc lan. Ngày nào đi học không thấy cụ đến chúng tôi lại áy náy hay là cụ ốm rồi? . Khi cảm nhận được mùi hương quen thuộc thoảng đến thì đúng là cụ rồi, hương thơm đến trước cả con người.

Nhiều năm không trở lại trường, bỗng một hôm tôi gặp lại bạn cũ, nhắc đến chuyện xưa, bạn tôi dung dung nước mắt: bà cụ bán hoa ngọc lan ở trường mình ngày xưa mất rồi! . Tôi chợt se lòng. Một cuộc đời đi qua để lại một mùi hương thơm nơi lớp học, trong tâm trí của tuổi học trò . Một cuộc đời giản dị, nghèo túng mà thanh bạch đáng trân trọng biết bao! Chúng tôi tự nhủ rằng: mình đã làm được gì để gửi chút hương cho cuộc đời, cho thế hệ mai sau?.. Và tôi lặng lẽ cúi đầu tưởng nhớ đến hương hoa ngọc lan.

Theo KTĐT.

Nguồn: DienDanAmNhac@yahoogroups.com
Được bạn: Thanh Vân đưa lên
vào ngày: 29 tháng 8 năm 2010